

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติ เชิงวิทยาศาสตร์ กับ เจตคติต่อกิจกรรมปฏิบัติการเคมี ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อกิจกรรมปฏิบัติการเคมี กับ ความรู้ด้านปฏิบัติการเคมี และความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติ เชิงวิทยาศาสตร์ กับความรู้ด้านปฏิบัติการเคมี

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ แผนการเรียน วิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๓๑ ของโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้โรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยการสุ่มโรงเรียนจาก ๘ เขตบริการ การศึกษา ในอัตราส่วนจำนวนโรงเรียน ๖ : ๑ ได้ ๑๕ โรงเรียน และสุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จากโรงเรียนที่สุ่มได้โรงเรียนละ ๑ ห้อง แล้วสุ่มมาห้องเรียนละ ๔๐ คน ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น ๖๐๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ๓ ฉบับ ดังนี้

- แบบวัดเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ เป็นแบบวัดของ นิตยา เพิ่มทรัพย์ ชึ้นเมลักษณ์ เป็นแบบมาตราส่วนประमีนค่า ๕ ระดับ ลิเคอร์ท ซึ่งประกอบด้วยข้อความ เหตุการณ์ ที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกที่แสดงคุณลักษณะ เป็นเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ ๕ ด้าน คือ ความมีเหตุผล ความมีใจกว้าง ความอยากรู้อยากรู้ ความชื่อสัตย์และมีใจ เป็นกลาง และการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ เป็นข้อความ เชิงนิมาน ๘ ข้อ เชิงนิเสธ ๒๒ ข้อ รวม ๓๐ ข้อ ลักษณะการตอบ เป็นแบบให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่นำใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ต่อข้อความนั้น ๆ ของค่าความเที่ยงของแบบวัด โดยนำไปใช้กับตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ อัลฟ้าได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๗๗

2. แบบวัด เจตคติต่อกิจกรรมปฏิบัติการ เคมี ชึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยข้อความ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมปฏิบัติการเคมีในด้านการ เห็นความสำคัญ ด้านความนิยมชมชอบ ด้านความสนใจ และด้านการแสดงออก หรือมีส่วนร่วม ในกิจกรรมปฏิบัติการเคมี เป็นข้อความ เชิงนิมาน 22 ข้อ เชิงนิเสธ 13 ข้อ รวม 35 ข้อ ลักษณะการตอบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณ เ มินค่า 4 ระดับ ให้นักเรียนแสดงความเห็นว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อ ข้อความนั้น ๆ แบบวัดฉบับนี้ตรวจสอบความตรง เชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และหาค่า ความเที่ยง โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟ้า ได้ความเที่ยง 0.87

3. แบบวัดความรู้ด้านปฏิบัติการเคมี (ว 035) ชึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทักษะที่สำคัญ และพฤติกรรม 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเทคนิคการทดลอง ด้านการคำนวณ การทดลอง ด้านความ คล่องแคล่วในการทดลอง และด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อย แบบทดสอบฉบับนี้ตรวจสอบความ ตรง เชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านและหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเที่ยง 0.88 จากนั้นวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกดังแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 45 ข้อ

การรวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดและแบบทดสอบ รวม 3 ฉบับ ไปใช้กับตัวอย่างประชากร แล้วนำ ข้อมูลที่ได้มารวเคราะห์ เพื่อหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ที่ลักษณะ

สรุปผลการวิจัย

1. เจตคติ เชิงวิทยาศาสตร์ กับ เจตคติต่อกิจกรรมปฏิบัติการเคมีของนักเรียน ขึ้นมาอยู่ในศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อายุร่วมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.77

2. เจตคติต่อกิจกรรมปฏิบัติการเคมี กับความรู้ด้านปฏิบัติการเคมีของนักเรียน ขึ้นมาอยู่ในศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อายุร่วมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.67

3. ความรู้ด้านปฏิบัติการเคมี กับ เจตคติ เชิงวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนขึ้นมาอยู่ใน ศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.94

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อ กิจกรรมปฎิบัติ การ เคเมื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์กับทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.77 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับสูง (ประคอง กรณฑ์ 2522 : 111) และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ตั้งนั้นทางโรงเรียนหรือกรุวารได้ กระหนนกถึงการส่งเสริมและพัฒนาเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อ กิจกรรมปฎิบัติการ เคเมื่อของนักเรียนให้สูงยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการที่เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ กับ เจตคติต่อ กิจกรรมปฎิบัติการ เคเมื่อของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอาจ เป็น เพราะ เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อ กิจกรรมปฎิบัติการ เคเมื่อ มีสมบัติร่วมกันมากอย่างที่ เป็นสาเหตุให้เกิดความสัมพันธ์กัน ตั้งคํากล่าวของ ที แอล การ์ดเนอร์ (Gardner 1975 : 2) ที่ว่า เจตคติทั้ง 2 ประการนี้ จะเกิดขึ้นได้พร้อม ๆ กัน ในตัวบุคคล เมื่อเข้าได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ แต่เป็นการแสดงออกของ เจตคติที่แตกต่างกัน เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์อยู่ในลักษณะของความรู้ ความเชื่อในหลักการนำอา ไปใช้ ส่วน เจตคติต่อ กิจกรรมปฎิบัติการ เคเมื่อยู่ในลักษณะของความรู้สึก ความชอบ ความไม่ชอบ ความนิยมของบุคคล ที่มีต่อ กิจกรรมปฎิบัติการ เคเมื่อ

นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยที่พบว่า ตัวแปรทั้งสองคือ เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์และเจตคติ ต่อ กิจกรรมปฎิบัติการ เคเมื่อ มีความสัมพันธ์กับทางบวก อาทิ เช่น ผลงานวิจัยของ จอห์น คัมبلิ เรนเนอร์ ไมเคิล อาร์ อัมบราราม และไโอลิเวอร์ค เชช เบอร์นี (Renner, Abraham and Birnie 1985 : 649 – 663) ที่ว่าการปฏิบัติการทดลองทำให้มีความเข้าใจในเนื้อหา มีความ เชื่อมั่น เข้าใจความคิดรวบยอด มีความกระตือรือล้น และงานวิจัยของ โรเบิร์ต มี โคสมา (Kozma 1982 : 261–270) ที่พบว่า การปฏิบัติการทดลองทำให้นักเรียนมี เจตคติต่อ กิจกรรม ปฎิบัติการทดลองดี และมีเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ดีด้วย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาเรีย แมคกินนอน ไกเกอร์ (Geiger 1974 : 5950-A) ที่พบว่า เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์มีความ สัมพันธ์กับ เจตคติต่อ วิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่ง เจตคติต่อ กิจกรรมปฎิบัติการทดลอง เป็นส่วนหนึ่งของ เจตคติต่อ วิชาวิทยาศาสตร์

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า เจตคติต่อ กิจกรรมปฎิบัติการ เคเมื่อ และความรู้ด้านปฎิบัติ การ เคเมื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์กับทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.67 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับสูง

(ประคง กรรมสูตร 2522 : 111) และเป็นไปตามสมมุติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า เจตคติต่อ กิจกรรมปฏิบัติการเคมี เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ด้านปฏิบัติการเคมี ดังนั้น ทางโรงเรียน หรือครู ควรได้ตระหนักถึงการส่งเสริมและพัฒนาเจตคติต่อ กิจกรรมปฏิบัติการเคมี ของนักเรียนจะเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณา เจตคติต่อ กิจกรรมปฏิบัติการเคมี กับความรู้ด้านปฏิบัติการเคมี ของนักเรียน พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกนั้น อาจอธิบายได้ว่า การที่นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อ กิจกรรมปฏิบัติการเคมี ย่อมหมายถึง นักเรียนมีความชอบ มีความพอใจ และมีแนวโน้มที่จะเข้าไปมีส่วนร่วม ในกิจกรรมปฏิบัติการเคมี ซึ่งการเข้าไปมีส่วนร่วมหรือการทำกิจกรรมปฏิบัติการเคมีนั้น จะแสดงให้เห็นถึง pragmatism ลักษณะ และการนำเอาหลักการไปใช้ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในข้อเท็จจริง ลักษณะ มโนทัศน์ และข้อสรุปถ่าง ๆ ของวิทยาศาสตร์ (John S. Richardson 1957 : 70 - 73) ดังนั้น ถ้าหากนักเรียนมีเจตคติที่ติดต่อ กิจกรรมปฏิบัติการเคมี ที่ได้เรียนไปมาก ในทำนองเดียวกัน ถ้านักเรียนมีเจตคติทางลบต่อ กิจกรรมปฏิบัติการเคมี นักเรียนย่อมมีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมปฏิบัติการเคมีที่ได้เรียนไปน้อยตามไปด้วย

ผลการวิจัยที่พบว่า เจตคติต่อ กิจกรรมปฏิบัติการเคมี และความรู้ด้านปฏิบัติการเคมีของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โรเมอร์ บี โคซมา (Kozma 1982 : 261-270) และขอทัน ดับบลิว เรนเนอร์ ไมเคิล อาร์ อับบรากาม และไอยเวียด เอเชเบอร์นี (Renner, Abraham and Birnie 1985 : 649-663) ที่ว่า การปฏิบัติการทดลอง ทำให้เกิดเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อ กิจกรรมปฏิบัติการทดลองในทางบวก ทำให้ขาด นีอหาดีขึ้น เกิดความคิดเกี่ยวกับ pragmatism ทางวิทยาศาสตร์ เกิดความเข้าใจนีอหาวิชา มีความเชื่อมั่น เข้าใจความคิดรวบยอด ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น และทำให้คะแนนทดสอบได้สูง

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความรู้ด้านปฏิบัติการเคมี และเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.94 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับสูง (ประคง กรรมสูตร 2522 : 111) และเป็นไปตามสมมุติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามการที่เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อ กิจกรรมปฏิบัติการเคมีของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อาจเป็น

เพราะว่า เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่กระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) เจตคติที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเยี่ยงนักวิทยาศาสตร์ 2) เจตคติที่เกี่ยวกับการยอมรับความคิดใหม่ ๆ และ 3) เจตคติที่เกี่ยวกับโลกทัศน์ของแต่ละบุคคล (สุนันท์ สังข์อ่อง 2520 : 42)

นอกจากนี้ ยังมีผลการวิจัยที่พบว่า เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์และความรู้ด้านปฏิบัติการ เคยมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อาทิ เช่น ผลงานวิจัยของ กันยา สุทธินิเทศก์ (2507 : 75 - 81) ที่ว่า เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในทางบวก นอกจากนี้ วิกเตอร์ วาย บิลเล่ และชาการีเอเดส์ (Billeh and Zakhariades 1975 : 155-156) วิกเตอร์ แอล วิลสัน (Wilson 1983 : 839-850) สมพงษ์ รุจิรวาระอน์ (2516 : ง-ช) และ ชรัส สวัสดิ์ถาวร (2520 : ง-ช) ได้วิจัยพบว่า เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ทางการเรียนในทางบวก

ข้อเสนอแนะ

1. โรงเรียน ครุ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรหาแนวทางที่จะช่วยส่งเสริม และ พัฒนาเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ให้เกิดในตัวนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในด้านปฏิบัติการทดลอง ตลอดจนเนื้อหาวิชาตื้น

2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ เจตคติต่อกิจกรรมปฏิบัติการทดลองในทางบวก

3. การวิจัยในครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ เจตคติต่อกิจกรรมปฏิบัติการเคมี และความรู้ด้านปฏิบัติการเคมีของนักเรียนในระดับต่าง ๆ

4. ควรมีการศึกษา เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อกิจกรรมปฏิบัติการเคมี ของนักเรียนกับคู่แปรอื่น ๆ เช่น ความคิดสร้างสรรค์

5. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีผลให้เกิดความรู้ ความเข้าใจใน กิจกรรมปฏิบัติการเคมี และความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเคมี